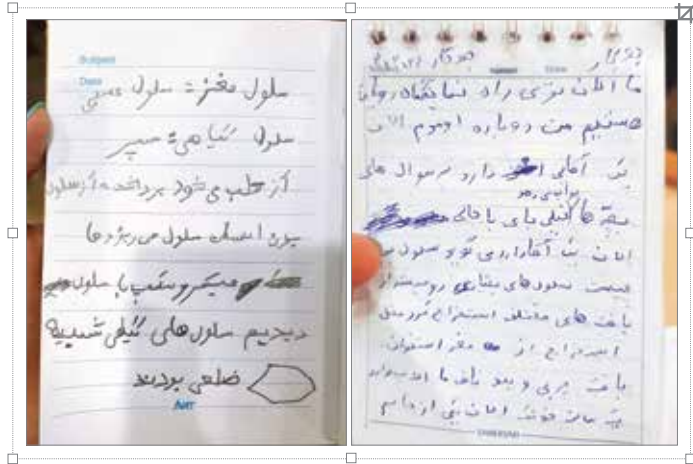

❖ از ایده‌های خلاقانه‌تان
برایمان بگویید. چه کارهایی
انجام دادید تا این آموزش در
سطح وسیع‌تر یا با کیفیت‌تر به
مخاطب برسد؟

مرکز، مدتی یک آزمایشگاه سیار
در قالب یک اتوبوس داشت خیلی
هم زیبا تجهیز شد و چند مدرسه
هم به صورت آزمایشی رفت. یک
آزمایشگاه کامل بود. تجهیزات
کشت سلول، میکروسکوپ
و مولکولی همه بودند. بچه‌ها
کامل می‌توانستند کار کشت
سلول را مشابه کارگاه مرکز، داخل
اتوبوس انجام بدهند.

اما متأسفانه اتوبوس چندین
ایراد داشت. از جمله اینکه یک
مقداری از رده خارج و خراب شده
بود و هزینه‌های خیلی سنگینی
برای تعمیر اتوبوس باید فراهم
شود که متأسفانه تأمین نشده
است. از طرفی این اتوبوس، نوع
شهری بود و از تهران نمی‌توانست
خارج شود. یعنی نیت ما را برای
اینکه اتوبوس را بتوانیم خارج از
تهران و به شهرستان‌های محروم
ببریم، برآورده نمی‌کرد. حتی در
کوچه‌های باریک خود تهران هم
نمی‌توانست حرکت کند. اگر
شهرداری، آموزش و پرورش یا
خیرین عزیز مساعدت کنند برای
تعمیر یا خرید اتوبوس جدید یا
حتی ون که رفت و آمدش هم
راحت‌تر باشد، ما می‌توانیم مجدد

برای دانش‌آموزان نمایشگاه برپا کردیم. مدارس خیلی زیادی
برای بازدید آمدند، اما پوشش خبری خوبی نداشتیم. یعنی
خوب نتوانستند تبلیغ کنند و آن تعدادی که انتظار داشتیم،
برای بازدید نیامدند.

غرفه‌های مختلفی داشتیم. غرفه زیست مولکولی و
مهندسی ژنتیک، حیوانات مدل، غرفه سلولی که مدرسین
آنجا حضور داشتند. میکروسکوپ، سلول، همه ابزار را برای
بچه‌ها نمونه برده بودیم و به نظر من برنامه خیلی خوب و
پربراری بود.

یک فعالیتی تحت عنوان برنامه‌های ایستگاهی داریم که برای
مدارسی است که برای اولین بار می‌خواهند به رویان بیایند
و نمی‌دانند بچه‌ها کدام کارگاه را می‌خواهند. ما یک برنامه
ایستگاهی برایشان می‌گذاریم و ۴، ۵ ایستگاه آماده می‌کنیم
و در هر کدام یک نمای کلی از کار و عملکردهای رویان را معرفی
می‌کنیم. دانش‌آموزان با تعداد زیاد می‌آیند و در هر ایستگاه
به مدت نیم ساعت می‌نشینند و با آن حوزه خیلی خاص آشنا
می‌شوند و به صورت چرخشی این ایستگاه‌ها را تجربه می-
کنند. بعد از آن، مدرسه به ما اعلام می‌کند که مثلاً بچه‌ها از
ایستگاه مهندسی ژنتیک خیلی خوششان آمده است و حالا
کارگاه مهندسی ژنتیک را از ما تقاضا می‌کند.

”

برای دعوت
از مدارس
کم‌برخوردار
و تأمین مالی
بازدید، تدبیر
خاصی داریم.
برای این
برنامه‌ها به طور
خاص پژوهشگاه
رویان، یک
صندوق خیریه
دارد به نام یاران
موعود که این
صندوق، بودجه
ای را در اختیار ما
گذاشته است تا
بتوانیم مدارس
کم‌برخوردار را به
طور صددرصد
حمایت کنیم

